

med os. — Det ærede Medlem fra Svendborg (P. Jørgensen) antede over, at man vilde anvende for meget til Opførelse af en Forstanderbolig ved Skaarup Seminarium. Forslaget lyder paa 18,000 Kr. og jeg skal gøre opmærksom paa den udførligere Redegørelse, som findes i Betænkningen Side 95. og 96. Der har været Tale om enten at erhverve den, afbøde Seminarielærer Thrans Enke tilhørende, op til Seminariets Grund beliggende Ejendom, saaledes at Forstanderbygning indrettes ved Ombygning af, eventuelt med Tilbygning til denne, eller ogsaa at der opføres en selvstændig Bygning. En saadan Ombygning af den gamle Ejendom vil dog komme til at koste — jeg tror, det var 17,000 Kr., medens derimod en ny Bolig vilde komme til at koste 18,000 Kr., og saa var der ikke Spørgsmaal om, at det sidste var fordelagtigere. For bevilgedes der en Forstanderbolig til Sellinge, og dertil bevilgedes 16,000 Kr. Ærede Medlemmer ville erindre, at vi havde faaet det oprindelige Forslag ret betydeligt reduceret. Vi gif den Gang til 16,000 Kr.; og naar der her er Tale om 18,000 Kr., er det udtrykkelig bemærket i Motiverne, hvorfor det maa være 2,000 Kr. dyrere, idet der skal foretages en Del Arbejder, som man ikke behøvede at foretage i Sellinge. Hvad Understøttelsen til Lærer Jørgensens Enke angaar, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hun har sin lobbefalede Pension af 395 Kr., og hvad der her er Tale om, er kun en Understøttelse af 50 Kr. der ud over.

Jeg skal nu vende mig til den højtærede Minister. Der er i Virkeligheden ikke store Uoverensstemmelser mellem Ministeren og Udvalget, og jeg erkender, at den højtærede Minister paa de Punkter, hvor Udvalget havde Anker at fremsætte mod Ministeriets hidtilværende Styrrelse, har stillet sig imødekommende og loyalt over for Udvalget, i Overensstemmelse med de Udtalelser, den ærede Minister fremsatte ved Samraadet. Af de Bemærkninger, jeg skal svare paa, er blandt andet den, som den højtærede Minister fremsatte om den sagkyndige Bistand for Ministeriet i Kirkesynsager. Den højtærede Minister mente, at det vilde spare Statskassen for en Udgift til de kostbare særlige Syn, naar man havde en saadan Bistand, idet Kirkesynet ellers vilde have Ret til at forlange et saadant særligt Syn. Jeg kan ikke erende, at Kirkesynet har en saadan Ret i de Tilfælde, som her nærmest er Tale om. Det er jo saadanne Tilfælde, hvor det drejer sig om et enkelt Vindue, en enkelt Dør eller saadanne mindre Foranstaltninger ved Kirkerne.

Men efter § 33 i Loven om Kirkesyn kan man kun anvende et særligt Syn i særlig vigtige Tilfælde. Den højtærede Minister er i sin Skrivelse til Udvalget selv gaaet ud fra, at der ved saadanne smaa Spørgsmaal som om et enkelt Vindue ikke let vil kunne anvendes et særligt Syn, og jeg tror heller ikke, man let vil komme dertil. Det vil aabenbart være en altfor omstændelig og kostbar Fremgangsmaade i saa smaa Tilfælde. Overhovedet skal jeg paa det Punkt henholde mig til, hvad der er fremsat ogsaa fra anden Side f. Eks. fra det ærede Medlem fra Bogenne (M. Nielsen), hvis Udtalelser væsentlig faldt sammen med de Udtalelser, jeg fremsatte i Jorgaars. Den ærede Minister mente, at vi begik en Ubillighed over for Kammerherreinde Jalleesen ved ikke at gaa ind paa den foreslaaede Pension eller Understøttelse, og den ærede Minister begrundede det saaledes, at ganske vist var Teaterchefsposten en Honorarpost, men Kammerherre Jalleesen havde beklædt den i saa lang Tid, at man billigvis burde betragte det paa lignende Maade, som om det havde været et virkeligt Embede og derfor ogsaa give hans Enke Pension. Det tror jeg ikke, den højtærede Minister vil saa Finansudvalget til at gaa ind paa. Der er jo en Forskel mellem Honorarposter og pensionsberettigede Embeder; og hvis man udsletter denne Forskel og siger: „Ganske vist, det er kun en Honorarpost, men naar en Mand har beklædt den nogle Aar, maa han selv, naar han gaar af, eller eventuelt hans Enke, alligevel have Pension“, saa vil Honorarposter i Virkeligheden blive endnu mere værd end de egentlige Embeder. Thi medens en Mand har en Honorarpost, nyder han jo samtidig Pension fra sit tidligere Embede; og hvis han saa tillige skal have Pension efter Honorarposten, forekommer det mig, at han faar baade i Pose og i Sæk. Vi have derfor altid, saa vidt jeg ved, stillet os saaledes i Tilfælde, hvor der ingen Pligt var til at give Pension, at vi have spurgt, om der enten var Trang eller særlige Fortjenester, og i begge Tilfælde have vi kunnet gaa ind derpaa. Men i et Tilfælde som det nærværende, hvor vi ikke kunne erende, at der foreligger noget af disse Motiver, have vi ikke villet gaa med dertil. Angaaende Hornemanns Musikinstitut skal jeg blot bemærke over for den højtærede Minister, at jeg ikke kan paatage mig nogen Forpligtelse paa Udvalgets Vegne med Syn til de følgende Aar. Udvalgets Stilling har været den kun at give Bevillingen for et Aar som en ekstraordinær Bevilling og under Forudsætning af, at den hørte op